

De beperking van de visserij in de Noordzee

- Desastreuze gevolgen voor
- eerstkomende jaren
- Ondertussen blijven visprijzen
- zeer laag

Vorige week woensdag heeft de Hollandse minister Van der Stee in de Hollandse Kamercommissie een verklaring afgelegd welke tot nadenken stemt voor al wie met de visserij verwant is en er in leeft.

We moeten van Hollandse zijde horen, wat men bij ons niet durft of wil melden.

De Hollandse minister is erg bekommerd met de toestand en zal zeker al doen wat menselijk mogelijk is om de Hollandse visserij te helpen.

Wat België betreft schijnt onze Rederscentrale te slapen, al is het ons bekend dat ons ministerie van Landbouw bereid is ook de handen uit de mouwen te steken.

Men heeft nochtans bij ons ongelijk steeds de landbouw met de visserij te vergelijken.

Daar is immers een enorm verschil in te vinden, zowel voor wat voortbrengst, prijs, als natuurverschijnselen betreft. Voor de landbouw kan men de groei van bepaalde produkten beperken, is de ene oogst niet te vergelijken met de andere en is elk jaar verschillend, maar zijn de gronden niet uitgeput, enz. Voor de visserij is de toestand gans anders en moet er veel meer aandacht aan besteed worden, dan aanvankelijk door de overheid bedacht.

De voorstellen van de wetenschapsmensen en hun beslissingen, krijgen veel te weinig en te traag gehoor.

De landen kibbelen onder mekaar en elkeen ziet alleen zijn eigenbelang.

In de jongste tien jaar werd er ondoordacht steeds aan uitbreiding van de vissersvloot gedacht. Geen enkel land, buiten België heeft de vlootbouw gestopt en men is zelfs overgegaan tot de uitroeiing van de visstand met fabrieksschepen in lijn te brengen, voort te gaan met een intensieve visserij op de paaiplaatsen gedurende bepaalde tijdstippen van het jaar. En wat meer is : men heeft de industriële visserij zover gedreven dat alleen voor vismeelfabrieken werd gevist in zoverre dat vooral de haringstand tot het tiende van zijn naoorlogs rendement is teruggefallen.

Ondertussen is de tijd gekomen dat er nu moet gedokterd worden, ja, hard gedokterd, wil men binnen vijf jaar naar gezonde toestanden terugkeren.

Elke regering, elke ambtenaar, elke bedrijfsleider, draagt zijn verantwoordelijkheid.

De tijd van uit te kijken wie het voor ons zal opnemen, is voorbij.

Men schijnt het bij ons in België in bedrijfsmidden nog niet begrepen te hebben, want niets, werkelijk niets wordt er gedaan door mensen die misschien wel goed zijn in hun vak, maar niet om samen met de Hogere Overheid te redden wat er gered moet worden.

Zal men begrijpen wanneer het te laat is ?

Wat de Hollandse Minister Van der Stee meedeelde

De visserijredacteur van de IJmuider Courant schrijft hieromtrent het volgende :

„Desastreus voor de Nederlandse visserij”. Zo noemde woensdag minister Van der Stee (Landbouw en Visserij) de voorstellen van de Noord Oost Atlantische Visserij Commissie (NOAVC). De bewindvoerder zei dit tijdens een vergadering van de vaste Kamercommissie, die de minister gevraagd had met spoed een vergadering te beleggen. De Kamerleden die in deze commissie zitting hebben zien de nieuwe voorstellen van de NOAVC met een extra schade van vijftig miljoen gulden als bijna onoverkomelijk voor de nationale visserijsector.

Als de NOAVC haar zin krijgt zullen de Nederlanders in de Noordzee nog slechts veertig procent van de hoeveelheid haring mogen vangen die zij voor de invoering van de quoteringsmaatregelen aanvoerden. Van de haringvangst bij de Hebriden zullen volgens de nieuwe adviezen slechts vijfendertig procent voor de Hollanders overblijven. Voor schol geldt de aanbeveling om het Nederlandse deel op de Noordzee met nog een kwart te reduceren. De minister heeft in de commissie gezegd dat de regering niet zonder meer ja tegen deze nieuwe voorstellen zal zeggen en zich over deze problematiek gaat beraden.

Volgens het Visserijchap en de Stichting van de Nederlandse Visserij zal de uitvoer van deze aanbevelingen bij de Noordzeevervisserij hard aankomen. De haringrederijen zullen daardoor in een minstens zo ongunstige positie worden gedraaid als de ondernemingen in de platvissector. Zoals bekend, zijn al zeer vergaande vangstbeperkingen ingevoerd voor schol en tong met een verlies van miljoenen aan besommingen voor de rederijen. Een verdergaande beperking wordt — internationaal gezien — relatief veel destructiever voor de Nederlandse vissers, omdat zij tesamen met de Schotten geen enkele moeite hebben hun toegestane quota vol te vissen. Er zijn binnen Europa nog steeds landen die veel minder vangen dan is toegestaan. Vanuit de commissie werd er dan ook op aangedrongen binnen de EEG t te komen tot een onderlinge uitwisseling van de verschillende quota.

Niet alleen voor de Nederlandse visserij hebben de al ingevoerde vangstbeperkingen voor grote problemen gezorgd, ook de invloeden op bijvoorbeeld de Engelse visserij zijn niet weg te praten. In het afgelopen jaar zijn daar maar liefst 68 trawlers van de Engelse vloot afgevoerd. Zowel de Denen als de Noren hebben toegezegd de vang-

sten op haring bestemd voor de vismeelproductie volledig te stoppen. Daarmee wordt wel een groei van vooral de jonge haringstand verwacht, maar of dit op korte termijn al gevolgen zal hebben is moeilijk te zeggen.

De moeilijkheden die er binnen de visserij al sinds de oliecrisis waren, zijn door de vangstbeperkingen alleen maar groter geworden. Wordt de visserij voor de invoering van de quota geconfronteerd met stijging van kosten (brandstof, nylon netten, lonen, rente, nieuwe vaartuigen) en een daling van visprijzen, nu wordt door het verplicht verkleinen van de vangsten de inkomstenbron aanzienlijk dichtgedraaid. Bovendien gaan de kosten verder omhoog als de schepen onrendabel stil liggen aan de kaden. Volgens de nieuwste gegevens wordt er voor de grote zeevisserij dit jaar een nettoverlies verwacht van negentien miljoen gulden en voor de kleine zeevisserij een nettoverlies van meer dan zeventig miljoen gulden.

De visserijorganisaties stellen zich op het standpunt dat de overheid door haar maatregelen de volledige vloot van de grote zeevisserij in stand moet houden. Voor wat de kleine zeevisserij betreft gaan deze organisaties schoorvoetend mee met de door de overheid genoemde twintig procent, die moet afvloeien. Dit percentage betekent een onaanvaardbare inkrimping van de werkgelegenheid. De visserijorganisaties dringen er bij de minister op aan dat hij zijn beleid voor zover dat gebaseerd is op de sombere voorspellingen van visserijbiologen met de nodige voorzichtigheid bepaalt. Het is al verschillende keren gebleken dat biologen met hun prognoses over de visserijstand misrekeningen van vijftiengintig procent maakten, zowel naar boven als naar beneden. De nieuwe voorstellen van de NOAVC achten de visserijorganisaties onaanvaardbaar als de minister niet met zeer vergaande compensatiemaatregelen komt.

Daar staat al weer tegenover dat de minister een verlaging van de vergoeding voor de brandstoffen zal doorvoeren. Vanuit de EEG is de Nederlandse steun te hoog genoemd in vergelijking met andere landen. De zes cent vergoeding per liter brandstof zal waarschijnlijk worden teruggebracht naar vier cent. Wat er met deze nieuwe regeling na 31 december gaat gebeuren is nog niet bekend. Hierover wordt met de EEG onderhandeld.

Vanuit de Kamercommissie is ook aangedrongen op het verbeteren van de regelingen voor vissers die bezig zijn hun schepen te verkopen. Ook is de vraag gesteld of het niet verstandiger is een regeling te treffen voor het geval de vissersvaartuigen door de vangstbeperkingen aan de kaden moeten blijven. Daarmee kan de vloot behouden blijven voor de tijd dat de visserij zich herstelt.

Totdaar deze uiteenzetting die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.